

КАКЪ СЕ ПРАВИ ХАРТИЯ

Гората е най-красивото място за разходки. Големи клонести борове правятъ приятна разходката тамъ. Въ клоните на дърветата свиватъ гнезда птиците, а пъкъ подъ тяхната сънка се образуватъ ручеи, които после се сливатъ въ големи реки, що напояватъ долини, градове и села.

Ползата отъ горите е описана въ книгите, ала малцина знаятъ, че тия печатани книги не съ нищо друго, освенъ пакъ една гора, само че преработена.

Ето какъ става това. Големите, оstarели борове, когато стеблото имъ стане достатъчно дебело, горскиятъ отбелъзва съ една брадвичка. Следо него идватъ дърварите и почватъ да съкатъ дървото. Най-после то се сгромолясва съ тръстъкъ на земята, и дърварите го окастрятъ отъ клоните и го натоварватъ на коне, за да го свлечатъ долу въ полето. Следъ това го пренасятъ въ една фабрика, где дънерътъ наръзватъ на дъски, а остатъците пренасятъ въ друга фабрика за хартия.

Въ тая фабрика хвърлятъ дървени части въ единъ казанъ, тамъ поставятъ да ври особенъ сокъ, съ неприятна миризма. Въ тоя казанъ дървото се превръща на гъста каша.

Следъ това боядисватъ кашата бъло или свѣтло, споредъ това, каква хартия желаятъ да получатъ. Кашата прекарватъ подире презъ сѫдове, кѫдето се изпарява водата ѝ и отъ каша се превръща на особено мека материя, наречена „филцъ“. Тоя филцъ после прекарватъ презъ цилиндри (валцове), които го оглеждатъ и изтъняватъ, та правятъ отъ него тънки листове хартия.

На тия листове хартия после хората пишатъ и печататъ книги, зада се поучатъ и да узнаятъ, каква е ползата отъ гората.

Ето защо, гората не бива безразборно да се изсича, а тръбва да се пази, до като порастне и стигнатъ младите дръвчета. А пъкъ на ония места, где нѣма гора, не струва много трудъ, ако се опитаме да ги насадимъ, защото гората ни дава и прохлада, и топливо, и вода, и хартия, за да си четемъ интересни книжки!

Горана Горнева.